

Empe 1913

Drie schilders bij elkaar en 100 jaar terug in de tijd,
of te wel
De redding van de panelen van het tuinprieeel van Huize Empe.

Het is 1913 en een mooie zomer. Margot van Hasselt, leerling aan het Internationaal Schildersatelier van Jonkvrouwe de Jonge, nodigt haar leermeester Martin Monnickendam en zijn gezin uit voor een vakantie op het landgoed Empe.

Een landgoed dat dan al meer dan 200 jaar in bezit is van de familie Van Hasselt.

Er wordt gepicknickt in het bos, gevaren op de vijver

en Roosje, de dochter van Monnickendam, rent achter de eenden aan.

Het tuinprieeel is net gereed en Monnickendam besluit samen met Margot en haar vriendin Jo Strumphler, ook een kunstenares, om beschilderde panelen voor het prieeel te maken.

Ze vinden ergens plaatjes van het sprookje Assepoester en het drietal gaat aan de slag. Kleine Roosje zit erbij en Martin vertelt haar intussen het sprookje.

Er wordt veel plezier gemaakt en aan het einde van de dag zijn de panelen klaar.

Door een wonder of misschien beter: door zorgvuldigheid, worden de panelen bewaard.

De huidige bewoners besluiten om de door de tijd en het weer gehavende panelen te gaan restaureren. Zij vinden de fondsen – ook de Stichting Vrienden van de schilder Martin Monnickendam doet mee – en vragen Hetty van Eeghen om de panelen te restaureren.

Eind 2013 zijn ze klaar.

De bewoners nodigen alle subsidiegevers uit om op vrijdag 16 mei 2014 de panelen te onthullen in aanwezigheid van Hetty van Eeghen.

Er weer – precies als 100 jaar geleden – is het prachtig weer, en weer flaneren wij door de tuinen van het landgoed en ook nu maken wij plezier.

Het is zo'n middag dat je weet hoe goed het toch is om de gelden van de Stichting zo aan te wenden: opnieuw is een stukje Monnickendam opgeknapt en gered.